

Casa de trecatori

Mihai Păcuraru

CASĂ DE TRECĂTORI

Casa fără suflete în ea e mai greu mormânt.
În aer cu sclipiri de ace sarcofag nu e,
doar în mare nisip de ani și de cruci împrăștiat
în etajele apei, cu flori topite.

Trecătorul a pornit din streășina vârstei,
devenit plecatul din vârful aplecat spre
rădăcina șubrejită de imaginile
unui copil ce ghicește și tace într-o
gigantică scoică cu oameni în valuri.

De ce ocolești, trecătorule, plecatule din
icoanele scurse pe pereți de plânsul unei
bunici ce caută ziua prin lada de zestre-
copac rămas în fluturarea unui apus
prin care se strecoară zumzet de albine.

Casa fără suflete, casă de trecători cu umbre îmbrățișate.